

Mẹ yêu của con

“Mẹ ơi có biết, con thương mẹ nhiều cứ muốn ôm mẹ và cười thật to...”. Các bạn có biết đây là bài hát gì không ạ? Vâng, đây chính là lời bài hát “ Mẹ ơi có biết” và đó cũng chính là tình cảm của mình dành cho người mẹ kính yêu của mình - người mình yêu nhất trên đời.

Hình ảnh Anh Thư chụp cùng mẹ trong chuyến đi du lịch cùng gia đình

Mẹ mình năm nay đã 35 tuổi nhưng tâm hồn luôn trẻ như đôi mươi. Mẹ luôn tươi cười và truyền năng lượng tích cực cho chị em mình. Mẹ luôn là người tuyệt vời nhất với chúng tớ. Mái tóc ngắn của mẹ đen óng tự nhiên, không cầu kỳ nhưng luôn có một mùi thơm đặc biệt mà mình luôn nhớ và có thể bất cứ nơi đâu mình cũng có thể nhận ra. Mẹ có khuôn mặt trái xoan tuy đã điểm vài chấm tàn nhang nhưng vẫn toát lên vẻ thanh tú, hiền dịu khiến mình luôn cảm thấy an toàn và bình yên khi bên mẹ. Đôi bàn tay mẹ không đẹp, nó đã bị chai sạn như ghi lại những nổi vất vả của mẹ trong bao năm nay để nuôi chị em mình khôn lớn nên người.

Mình rất yêu thương mẹ bởi mẹ đã hy sinh rất nhiều cho chị em chúng mình. Mẹ rất giỏi giống như một siêu nhân vậy. Hằng ngày, sau khi tan làm rời công sở, mẹ khoác

lên mình bộ tạp dề nhanh thoăn thoắt mẹ nấu ăn cho cả gia đình. Mẹ dạy mình nấu ăn rất ngon và mẹ là người đã dạy mình nấu những món ăn từ đơn giản đến phức tạp. Mẹ nói niềm hạnh phúc nhất của mình là được nấu các món ăn ngon cho người mình yêu thương. Mình thường giúp đỡ mẹ những việc trong gia đình như gấp quần áo, quét nhà, rửa ấm chén.... Buổi tối, mỗi khi có bài tập khó, mẹ thường giảng cho mình hiểu. Những đêm đông trời trở rét, nửa đêm mẹ lại thức giấc đắp lại chăn cho mình.... Điều mình nhớ nhất là những khi mình ốm, mẹ luôn lo lắng, quan tâm và chăm sóc cho mình. Bàn tay mẹ luôn che chở và vỗ về. Những lúc vậy, mình chỉ muốn được ôm mẹ và nói: "Mẹ ơi, con yêu mẹ lắm!". Trong trái tim mình, mẹ là tất cả, mẹ là cô tiên tuyệt vời nhất trong cuộc đời

Mình luôn tự hào về mẹ. Mẹ là tấm gương, là món quà quý giá nhất mà cuộc sống này dành riêng cho mình. Tình yêu thương của mình dành cho mẹ thực sự không thể đo đếm bằng lời. Mình mong sao mau lớn để có thể giúp cho mẹ đỡ vất vả hơn. Mình tự nhủ phải luôn chăm học và cố gắng học thật giỏi để trả ơn cho mẹ và thầy cô đã dạy dỗ, nuôi nấng mình nên người.

Học sinh Nguyễn Anh Thư B – lớp 4A6